

नियमनं दार्यमशीय प्राप्नुयाम् । स्वाहा इदमाज्यं कृतमस्तु ॥ का° [७. ६. १०.] शु-
क्रमसीति हिरण्यमुद्धृत्य वेद्यां तृणं निदधातीति । जुह्वां बद्ध्वा स्थापितं हिरण्य-
मुद्धरेत् । शुक्रमसि । हिरण्यं देवता । हे हिरण्य त्वं शुक्रमसि शोचते शुक्रम् ।
शुच दीप्तौ । दीप्यमानमसि । तथा चन्द्रमाह्लादकमसि । चदि आह्लादने । चन्द-
तीति चन्द्रम् । अमृतं विनाशरहितमसि । अग्निसंयोगेऽपि हिरण्यस्य विनाशा-
भावः प्रसिद्धः । अग्नौ सुवर्णमक्षीणमिति याज्ञवल्क्योक्तेः । वैश्वदेवमसि । विश्वे-
षां देवानामिदं वैश्वदेवम् सर्वदेवसम्बन्धि । सर्वेऽपि देवो हिरण्यदानेन तु-
ष्येत् ॥ १८ ॥

चिदसि मनासि धीरसि दक्षिणासि क्षत्रियासि यज्ञियास्यदितिरस्युभयतः-
शीर्क्षी । सा नः सुप्राची सुप्रतीच्येधि मित्रस्त्वा यदि बन्धीताम्पूषाध्वनस्या-
विन्द्रायाध्वन्नाय ॥ १९ ॥

का° [७. ६. १५.] चिदसीत्येनामभिमन्त्रयतऽइति । कण्डिकाद्वयेन एनां सोमक्र-
यणीमित्यर्थः । वायूपाधारोपकल्पनया सोमक्रयणी गौः स्तूयते । हे वाग्देवता-
रूपे सोमक्रयणि त्वं चिदसि मनासि धीरसि । अन्तःकरणस्य चित्तमनोबुद्धय इति
तिस्रो वृत्तयः । तल्लक्षणानि । अचेतनदेहादिसंघातस्य चेतनत्वं संपादयन्ती वा-
क्यवस्तुषु वा निर्विकल्पवृत्तं सामान्यज्ञानं जनयन्ती वृत्तिश्चित्तं तदेवात्र चिदित्यु-
च्यते । लोके कंचित्पदार्थं दृष्ट्वा एवं भवति न वेति संकल्पविकल्पौ कुर्वाणा
वृत्तिर्मनः तदेवात्र मनेत्युच्यते । इदमित्थं भवत्येवेति निश्चयवृत्ता वृत्तिर्बुद्धिः सै-
वात्र धीशब्देनोच्यते । वागात्मिका सोमक्रयणी चिन्मनोधीरूपत्वेन प्रशस्यते ।
चिदादित्वपत्वारोप्य स्तुतिः कृता । दक्षिणादित्वपत्वं तु विद्यमानमेव स्तूयते । हे
गौः त्वं दक्षिणासि । गवां देयद्रव्यत्वेन कर्मसु दक्षिणात्वं प्रसिद्धम् । यद्वा वाग्दा-
नस्य (16.) प्रशस्तत्वादक्षिणासि । भूमिदानात्परं नास्ति विद्यादानं ततोऽधिक-
मिति स्मृतेः । तथा क्षत्रियासि । सोमक्रयसाधनत्वेन । तथा हि । देवेषु क्षत्रजा-
त्यभिमानो सोमः । तदुक्तं बृहदारण्यके [माध्य° १. २. १३. काण्व° १. ४. ११.] यान्ये-
तानि देवत्रा क्षत्राणीन्द्रो वरुणः सोमो रुद्र इति । तेन सोमेन क्षत्रेणाभिम-